

J. A. Hansen: Under denne Lovs tidligere Forhandling er der gjort forſkjellige Indvendinger imod den Ordning af Sagen, ſom var vedtaget her i Folkethinget, ſidt da denne Sag laa for; diſſe Indvendinger kunde imidlertid under den tidligere Forhandling ikke gånſke fuldſtændigt beviſes at være ſenere opſtaaede Indſigtelſer mod, hvad der tidligere har været erkjendt her i Thinget, og jeg maa derfor ved denne Leilighed endnu engang tillade mig at gjøre opmærkſom paa diſſe Punkter. Jeg har under de tidligere Forhandlinger allerede antydet, at den høitærede Juſtitsminiſter, der ogſaa dengang var Juſtitsminiſter, i ſin Tid fuldſtændig har tiltraadt det Lovforſlag, der da forelaa, og hvori vedkommende Sogneforſtanderſkab havde ſaaet Indſtillingsret af to, hvorefter Amtſraadet havde at vælge, men jeg ſkal nu oplyſe, at han dengang udtrykkelig udtalte, at han ikke kunde andet end anerkjende, „at naar ſamtlige Sogneforſtanderſkaber i en Forligskreds bleve enige om at foreſlaa de ſamme Mænd af hele Forligskredſen, ſaa vilde de ſaaledes have Opinionen for ſig, at man maatte antage dem for de beſt ſtikfede til at udføre Functionerne“; derved har alſaa den ærede Miniſter erkjendt, at de, ſom Sogneforſtanderſkaberne foreſloge og ſom alſaa efter Forſlaget valgtes paa denne Maade, ſit en ſaadan Betegnelse, at Opinionen var ſaa aldeles ſtemt for dem, at man maatte gaae ud fra, at de vare beſt ſtikfede, men det er juſt denne Betragtning, der har ligget til Grund for den af Folkethinget antagne Valgmaade af Forligsmæglerne. Man er gaaet ud fra, at Amtſraadet uden en ſaadan Forſlagsret ikke vilde vælge de Mænd, ſom ere de beſt ſtikfede til at udføre diſſe Forretninger. Den ærede Miniſter har ogſaa under den foregaaende Behandling anført, at han dengang kun havde tiltraadt diſſe Forſlag under Forudsætning af, at det andet Thing ogſaa tiltraadte dem. Jeg har efterſet Forhandlingerne fra hiin Tid, og jeg har ikke fundet, at der deri foreligger det Allermindſte, hvoraf den høitærede Juſtitsminiſter kunde ſlutte, at Landſthinget vilde være imod den Beſtemmelse, der her blev vedtaget i Loven for to Aar ſiden. Jeg ſkal dernæſt yttre, at den Maade, hvorpaa Amtſraadene ere ſammen-

ſatte, idet nemlig den mindre Halddeel er valgt af de ſtørre Eiendomsbeſiddere, og Amtmanden med dem udgjør Majoriteten, overbeviſer mig om, at der meget ofte ved Amtſraadenes Valg ikke vil blive valgt Andre end de, ſom Amtmændene ønske. Det Eneſte, der i denne Henseende kan ſiges at vindes, det er, at Amtſraadene efter denne Lov ikke kunne vælge Herredsfogden, ſom Amtmændene forhen endog fortrinſviis troede at være anviste til; men uden for dette troer jeg, at Amtſraadene, netop paa Grund af deres Sammenſætning, vilde vælge dem, ſom Amtmændene ønske, ſaa at man ikke kan vente, at der vil blive valgt Mænd af andre Classer end de, der tidligere bleve valgte. Naar jeg dernæſt ſpørger, hvad der ved nærværende Lov end videre vil vindes frem for den nu beſtaaende Tilſtand, ſaa kan det være muligt, at Forligsdiſtricterne paa enkelte Steder vilde blive mindre, men denne Binding anſeer jeg ikke for meget ſtor. Derimod ſkal jeg gjøre opmærkſom paa, at Kjøbſtæderne efter denne Lov vilde ſaae en betydelig mindre Ret med Hensyn til Valg af Forligsmæglere, end de hidtil have havt. Jeg har nemlig tidligere opfattet det foreliggende Lovforſlags Udtryk: „den ſamlede Communalbeſtyrelſe“ ſaaledes, at naar der bliver Tale om at vælge Forligsmæglere for Kjøbſtæderne, ſkulde Dyrigheden og Borgerrepræſentanterne træde ſammen og i Forening ſtemme paa den, der ſkulde vælges; men den ærede Juſtitsminiſter gjorde mig under en tidligere Forhandling opmærkſom paa, at det ikke forholder ſig ſaaledes, og ved at efterſee Beſtemmelsen i § 24 af Kjøbſtadcommunalloven af 24de Octbr. 1837, hvori der foreſkrives, hvorledes der ſkal gaaes frem, naar Magiſtraten og Borgerrepræſentanterne ſulle vælge en Ræmner, finder jeg, at det deri hedder, at, forſaaavidt Dyrigheden og Borgerrepræſentanterne ikke kunne blive enige om at vælge en Ræmner — alſaa forſaaavidt Dyrigheden vil vælge En, og Borgerrepræſentanterne en Anden — er det Amtmanden, der ſkal gjøre Udſlaget. Hidtil have imidlertid Kjøbſtæderne valgt deres Forligsſcemiſſairer paa den Maade, at ikke Borgerrepræſentanterne, men Borgerne have valgt imellem 3 Mænd; men nu tager man denne Ret fra